

fertőtlen helyet, az örökzöld folyondárral befutott sziklát úgy, mint a liliummal szegélyezett kis forrást; s ahol, a fényes napban ragyogó vagy a végtelen csillagseregben tündöklő égboltozat alatt, én is tudok igazán imádkozni, mert itt távol látom magamat az emberekől és közel érzem magamhoz az Istent . . .

VIDÉKI LEVÉL.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

A természetben jelentkező bármely csekélynek látszó tüne-
mény kell, hogy az erdész figyelmét felébressze és következteté-
sek levonására ösztönözze, melyek közlését szakunk iránti szere-
tete kötelességévé teszi. Ezen kötelességérzet adja kezembe nekem
is a tollat. A következő sorokban az 1906. évi rendkívüli őszi
időjárásról való elmélkedésemet közlöm és abból következtetése-
ket levonni igyekszem, melyek lehetnek ugyan csalékonyak, de
alaptalanoknak tán még sem mondhatók.

Mindenki tudja, hogy szeptember hó utolsó negyede ország-
szerte váratlanul oly erős lehüléssel köszöntött be, hogy legalább
itt a Dunántul a kisebb pocsolyákat 3—4 milliméter vastagságu
jégréteg borította, mi a következő napon, bár kisebb mérvben,
isméltődött úgy, hogy attól lehetett tartanunk, hogy a még töret-
len tengerik lágyabb csövei megfagynak. De ime, kellemesen
csalódtunk, mert szeptember 24-ikével oly kellemes meleg napok
köszöntöttek be, hogy október első napjaiban kertemben három
orgonafabokor teljes virágdiszt öltött. Igaz, hogy ezen virágzás
bugái nem fejlettek ki oly tökéletességre, mint amilyenek a tavaszi
virágzaskor szemeinket gyönyörködtetik, de a szín és illat tekin-
tetében mi kívánni valót sem hagytak hátra. Az ákáczfákon — ami
ugyan szeptemberben nem tartozik a ritkaságok közé — október
hó elején sok fán szép kifejlett virágfürtök voltak láthatók. Novem-
ber hó folyamán a harangvirág, tavaszi sárga kököröcsin s egyéb
tavaszi és nyári virágokból bokrétát szedtem, sőt a márcziusi
ibolya oly mérvben diszlett egész december hó első napjáig
hogy akárhány legény kalapját diszította ibolyacsokor.

Mindezeknél azonban csodálatosabb, hogy november végén

egyik erdőőröm teljesen kivirított galagonya galyacskával lepett meg; december első napján pedig saját kezemmel törtem egy teljes virágzásban lévő somfabokorról egy-két virágos ágacskát; és egyáltalán a somfabokrok virágbimbói annyira kifejlődtek, hogy félni lehet, hogy ha tulkemény hidegek állanak be, a somfatermés meg fog semmisülni, mi bár nem is lenne országos csapás, de ahol sok a som, mint itt, annak gyümölcse — eltekintve attól, hogy kitűnő izt és pálinkát főznek belőle, sőt cukorba befőtt csemegét is készítenek — az őszi legelő értékét mégis jelentékenyen emeli s ha megsemmisül, ez mégis némi kárt jelent.

Tekintve már most azt, hogy a szeptemberi fagy a fák lombját meg nem támadta és így a levelek asszimiláló, illetve a tápanyagokat érlelő és áthasonító működését meg nem zavarta s tekintve, hogy az ily hosszantartó levélműködés folytán a rügyek s bimbók a rendesnél jobban fejlődhettek és azokban a jövő évre szolgáló tápanyagok nagyobb mérvben gyülemelhettek fel: tán nem tévedek ebbeli következtetésemben, hogy 1907. év tavaszán a fák — ha az esetleg beálló tulszigoru hidegek a kelleténél jobban kifejlett bimbókat el nem fagyasztják, vagy a vidékenként elszaporodott közönséges gyapjas pille (*Phalena bombix dispar*) és egyéb hernyók el nem pusztítják, bő virágdiszt fognak öltetni s ha a tavasz és a nyár is kedvezni fog, nemcsak a gyümölcsfák, de a tölgy és bükkerdők is bő mellékhasználatokat helyeznek kilátásba, sőt ez a hatás a cseresekben még az 1908. évben is érezhetővé válhatik.

Az 1906. évi hosszú ősz — nézetem szerint — az ezen évi növekvést is előnyösen befolyásolta.

Ad vocem: *Phalena bombix dispar* megemlítem még, hogy az Eszterházy herczeg tulajdonát képező, általam kezelt bérnök-ségi tamási üzemosztályba ez a lepke a szomszédos paari üzemosztályból, ahol a múlt évben pusztítására mi sem történt, nyugat-keleti irányban oly nagy mérvben hatolt át, hogy — főleg a nyiladékok és az utak szélein — egy-egy törzsön 20—40 petefészek olvasható, de az állabok belsejében is elég bőven található, különösen a cser- és tölgyfákon.

Ezen veszedelem továbbterjedésének meggátlására nem marad

egyéb hátra, mint a petefészkeknek — amennyire csak elérhetők — február hó közepén, napszámosokkal való lekapartatása és elégetése, mihez Hirsch és Löwensohn bérlő urak a költségeket készséggel megajánlották. Így reményelem, hogy a hernyórágást legalább a lehető legkisebb mérvre korlátozhatom.

Miklósvár (Tolna-Tamási), 1907 január 9.

Szaktársi üdvözlettel:

Kabina János

nyug. m. kir. erdőmester.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK.

FELHIVÁS

a tavaszi erdészeti államvizsga tárgyában.

A folyó év tavaszán erdészeti államvizsgát tenni szándékozók felhivatnak, hogy az ehhez szükséges engedélyért benyújtandó kérvényeiket kellően felszerelve legkésőbb folyó évi február hó végéig az erdészeti államvizsgáló bizottság elnökének czimére (Budapest, V., Zoltán-utca 16. szám) bérmentve küldjék be.

Budapest, 1907. évi január hó 5-én.

Horváth Sándor

miniszteri tanácsos, a bizottság elnöke.

KÜLÖNFÉLÉK.

Személyi hir. *Fuchs Frigyes*, gróf Majláth György tyerchovai uradalmának főerdésze, 50 éves zajtalan de szorgalmas és eredménydus működése után; a megérdemlett nyugalomba vonult. Az erdészeti szolgálattól visszavonuló szaktárs, mint erdő-, vad- és haltenyésztő kiváló érdemeket szerzett magának s működési körében barátságával s rendkívüli vendégszeretetével nemcsak a környék, hanem az ott sűrűn megforduló turistaközönség osztatlan tiszteletét, szeretetét és háláját vivta ki magának. *H. I.*

Nyilatkozat. „Az 1898. évi XIX. t.-cz. második czimében foglalt rendelkezések mikénti végrehajtásáról Sopron vármegyében“